

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9Csp/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316215067
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4316215067.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou, v spore žalobkyne : M. H., J.. XX.XX.XXXX, G. E. XXX/X O. K., právne zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Železničná 4/A Hlohovec proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16 Bratislava, o zaplatenie 1. 139, 34 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1 139,34 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti.

II. Priznáva sa žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % , ktorú je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni žalovaný.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa v žalobe podanej dňa 07.09.2016 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku neprijateľnosti zmluvných podmienok. V priebehu konania zmenila žalobu, naposledy podaním 15.01.2018 (čl. 98), v ktorom sa domáhala zaplatenia 1. 139, 34 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Uviedla, že so žalovaným uzavrela dňa 03.11.2014 zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá nie je v súlade s právnou ochranou spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ďalšími predpismi. Nejasne a nezrozumiteľne je uvádzaná výška RPMN, tiež, že v zmluve žalovaný neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, absentuje adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, chýba údaj o dobe trvania a konečnej splatnosti úveru, neplatná je dohoda o poskytovaní služby, za ktorú žalovaný žiada odplatu vo výške 2, 56 % mesačne zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru 34, 56 eur. Skutočná výška istiny je 1. 350 eur, nakoľko bol žalobkyni strhnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. Dohoda o poskytovaní služieb predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na úvere žalobkyňa zaplatila celkom 2. 489, 34 eur a keďže je úver bez poplatkov a bez úrokov, preplatila 1. 139, 34 eur.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne (čl. 14, 42). Uviedol, že úver bol poskytnutý vo výške 150 eur v rámci započítania so záväzkom žalovaného zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru a časť vo výške 1. 350 eur bola poskytnutá vyplatením v prospech žalobkyne. Údaj o RPMN sa nedá podľa žiadneho zákona dohodnúť, ustanovenie o RPMN nie je zmluvná podmienka, je to vypočítaný ukazovateľ a má sa vypočítať v čase uzavretia zmluvy. Preto je mylná domnienka žalobcu ak vychádzal z toho, že

medzi stranami nedošlo k dohode o RPMN, pretože žalobca navrhol iný údaj a žalovaný v prijatí návrhu uviedol zasa iný. Poukázal na smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.04.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady č. 87/102/EHS, podľa ktorej zmluva o úvere má obsahovať údaj o RPMN vypočítaný v čase uzavretia (čl. 10 ods. 1 písm. g/ Smernice). V bode 5 formulára žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza predpokladaná RPMN za úver, presný údaj je uvedený v bode 6. ako RPMN za úver, čiže RPMN je možné určiť až po schválení úveru. Údaj o dátume vyplatenia úveru nie je známy pri podaní žiadosti o úver, ale až pri schválení úveru. O tom, že je nesprávne udávaná hodnota RPMN žalobca neoznačil žiadny dôkaz, uvádza len neurčité a paušálne tvrdenie. Úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. a preto navrhol žalobu zamietnuť.

3. V priebehu konania žalobkyňa postupne menila petit žaloby, konečnú zmenu petitu žaloby súd pripustil uznesením 17.01.2018 č. k. 9Csp/74/2016 - 105. Rozsudok Okresného súdu Levice z 21.02.2018 č. k. 9Csp/74/2016 - 132 bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra dňa 31.01.2019 č. k. 6Co/137/2018 - 180 a vec vrátená na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Súd rozhodol v neprítomnosti strán. Žalobkyňa a aj žalovaný sa písomne ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

4. Dokazovaním zistil súd tento skutkový stav :

5. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere (čl. 6) dňa 03.11.2014 číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, z ktorej vyplýva, že v bode 6. sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1. 500 eur, RPMN za úver 26, 07%, ročná úroková sadzba revolvingu 18, 08%, priemerná RPMN za úver 44, 06 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26, 07 %, splatnosť úveru (počet splátok) 42 vo výške 81, 99 eur mesačne, poskytnutá čiastka revolving 1500 eur, poplatok za poskytnutie úveru/ revolvingu 150 eur. Listom 03.11.2014 oznámil veriteľ schválenie úveru - zmluva o revolvingovom úvere (čl. 26), v ktorom oznámení - schválení revolvingového úveru sú údaje totožné s údajmi nachádzajúcimi sa v zmluve o revolvingovom úvere, avšak pribudol údaj o odplate za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služby 1. 451, 52 eur a údaj o dátume splatnosti prvej splátky dňa 05.12.2014 a poslednej splátky 05.05.2018. Toho istého dňa uzavreli strany aj dohodu o poskytovaní služieb (čl. 7), podľa ktorej článku I. v odseku 2. je uvedené, že dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné a nemajú charakter podmienky alebo predpokladu uzavretia zmluvného vzťahu. Druh služieb, ktoré má žalovaný poskytovať je špecifikovaný v článku II. zmluvy. Odplata je stanovená v bode 7. ods. 7.1 zmluvy vo výške 2,58% zo sumy schváleného úveru mesačne. Žalobkyni žalovaný reálne vyplatil na úvere sumu 1. 350 eur, nakoľko čiastku 150 eur započítal so záväzkom zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru, čo sám žalovaný potvrdzuje vo svojom vyjadrení (čl. 42). Že žalovaný vyplatil žalobkyni sumu 1. 350 eur vyplýva aj z ním predloženého detailu obrátu (čl. 80). Na úvere žalobkyňa uhradila formou zrážok zo mzdy 2. 186, 68 eur (čl. 99), prevodom na účet spolu 302, 66 eur (čl. 54, 100, 102) a tak spolu uhradila 2. 489, 34 eur.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v platnom znení zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ Zákon „) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 9 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

14. Podľa § 9 ods. 7 Zákona veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

15. Podľa § 11 ods. 1 Zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s, z a aa
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa
- e) spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto a na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Úverová zmluva bola uzatvorená dňa 03.11.2014 kedy Občiansky zákonník obsahoval ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Nesporne právny vzťah, ktorý vznikol uzavretím zmluvy treba považovať za absolútny obchod, avšak právny režim sa spravuje predovšetkým Zákomom o ochrane spotrebiteľa, subsidiárne sa aplikuje Občiansky zákonník všade tam, kde je to pre občana - spotrebiteľa výhodnejšie. Táto zmluva bola uzatvorená za účinnosti zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalobkyňa ako fyzická osoba vystupuje v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľ a žalovaný vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu, zmluva bola vyhotovená na formulári s obsahom a zmluvnými podmienkami vopred pripravenými vrátane úverových zmluvných podmienok bez možnosti žalobkyne meniť text a podmienky zmluvy, patrí táto úverová zmluva podľa obsahu nepochybne medzi spotrebiteľské zmluvy. Je to typová zmluva, v ktorej spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah a podmienky zmluvy. Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa mal za účel zosúladiť slovenské zmluvné práva s Európskym spotrebiteľským

právom, hlavne s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. účinný od 13.04.2006 právne upravil spotrebiteľské zmluvy v § 52 a nasl. Zmluva o revolvingovom úvere, ktorú uzatvorili 03.11.2014 žalobkyňa ako spotrebiteľ so žalovaným je svojim charakterom zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere a podmienky zmluvy sa nemôžu priečiť príslušným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, zákonu o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. a Smernici 93/13/EHS. Aj keď úverová zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, má tu z povahy veci prednosť považovať tento vzťah za občianskoprávny, na ktorý sa vzťahuje úprava spotrebiteľských vzťahov podľa predpisov vydaných na ochranu spotrebiteľa. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie. Podľa článku 6 bod 1. Smernica Rady č. 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

19. Zmluva o revolvingovom úvere je s poukazom na uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Súd preto skúmal zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti a zákonnosti, tiež či zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti. V bode 6. zmluvy o revolvingovom úvere (čl. 24) sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) 81, 99 eur, poskytnutá čiastka úveru 1 500 eur, splatnosť 42 mesiacov, mesačná splátka 47, 43 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru 2 142, 06 eur, RPMN za úver 26, 07 %, ročná úroková sadzba 18, 08 %, priemerná RPMN 44, 06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1 000 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu+ poplatok za poskytnutie revolvingu 2 142, 06 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26, 07 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,0 8 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur. Predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere uzavreli a podpísali 03.11.2014 obaja účastníci zmluvného vzťahu. Súd zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX z 03.11.2014 považuje za platne uzavretú, v bode 6. zmluvy sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sú v uvedenom znení záväzné pre oboch účastníkov zmluvy. V bode 6. sa nachádzajú údaje o výške úveru, o počte a výške splátok, ročná úroková sadzba, celkové náklady dlžníka, hodnota a priemerná hodnota RPMN. Čiže z bodu 6. preskúmvanej zmluvy vyplýva, že revolvingový úver je schválený za pre žalobkyňu záväzných podmienok vyplývajúcich z tam uvedených údajov. Bod 6. zmluvy o revolvingovom úvere nesie názov „ údaje o schválenom revolvingovom úvere „ listina je podpísaná oboma zmluvnými stranami a teda ide o zmluvné dojednania obidvoch zmluvných strán. Žalobca v dokumente „ Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX z 03.11.2014 „ (čl. 26) obsahuje totožné údaje, ako sú uvádzané v bode 6. zmluvy o revolvingovom úvere, ale v tomto oznámení sa však nachádzajú aj ďalšie nové údaje, a to o mesačnej splátke podľa dohody o poskytovaní služby 34, 56 eur, dátum splatnosti prvej splátky 05.12.2014 a poslednej splátky 05.05.2018 a odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb 1 451, 52 eur. Tento dokument je podpísaný len žalovaným, podpis žalobkyne chýba. „ Oznámenie veriteľa o schválení úveru“, súd vyhodnotil ako listinu, ktorá súčasťou zmluvy nie je, nakoľko ide o oznámenie a nie o zmluvu, keďže nie je ani podpísané žalobkyňou ako druhým účastníkom zmluvy. Právna povaha tohto oznámenia je sporná a možno ho považovať za interný dokument veriteľa. Vo vzťahu k Oznámeniu nikde v zmluve nie je uvedená inkorporačná doložka, že toto oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa názoru súdu „ Oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere „ obsahuje odlišné údaje, než aké boli dohodnuté v zmluve o revolvingovom úvere oboma stranami zmluvného vzťahu a toto Oznámenie nemožno považovať ani za akceptáciu návrhu postupom, ako to upravuje § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože prijatie návrhu so zmenou alebo dodatkom sa považuje za nový návrh (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danom prípade v oznámení veriteľa (čl. 26) sa nachádzajú dodatky o dátume splatnosti úveru, uvádza sa odmena za poskytnutie úveru a odplata za poskytnutie služby. Už vyššie vyslovil súd svoj právny názor, že Oznámenie nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, nie je ani zmenou pôvodnej zmluvy, keď k tomuto oznámeniu žalobkyňa nepristúpila, ale ide len o jednostranný prejav žalovaného, oznámenie. Pre zmluvné strany je záväzujúca zmluva o revolvingovom úvere uzavretá 03.11.2014 oboma účastníkmi zmluvy. Žalovaný ani žiadnym dôkazom nepreukázal, že oznámenie veriteľa o schválení úveru bolo žalobkyňi ako dlžníkovi aj doručené

a odovzdané spolu so zmluvou o revolvingovom úvere. Toto Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi považuje súd len za jednostranný právny úkon žalovaného, ktorý sa v niektorých údajoch líši od údajov uvedených v zmluve o revolvingovom úvere, ktorá je podpísaná tak žalovaným - veriteľom ako aj žalobkyňou - dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako v obojstrannom prejave vôle oboch účastníkov zmluvy. Z uvedeného preto zrejme vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX z 03.11.2014 neobsahuje obligatórnu náležitosť spotrebiteľskej zmluvy tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V spotrebiteľskej zmluve absencia údajov o dátume poslednej splátky úveru a dobe trvania zmluvy spôsobuje, že spotrebiteľ nemôže bez pochyb zistiť dokedy bude trvať zmluvný vzťah ktorý ho zaväzuje a určiť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Podľa názoru súdu vyššie uvedený výklad nie je ani v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu, ktorá v čl. 10 ods. 2 písm. c) vyžaduje ako náležitosť zmluvy uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere, teda má byť jasné ako dlho bude trvať zmluvný vzťah, a ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Údaje v zmluve musia byť uvedené tak, aby ich bolo možné bez pochybností a bez matematických prepočtov zistiť, neuvedenie údajov tak, aby bolo jednoducho zistiteľné dokedy bude trvať zmluvný vzťah, spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Preto údaj o dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti súd považoval za neuvedený. Smernica 2008/48/ES, na ktorú poukazuje aj žalovaný, bola prijatá na to, aby sa zamedzilo používaniu neprijateľných podmienok a dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Súd z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to termínu konečnej splatnosti úveru a doby trvania zmluvy, považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona za bezúročný a bez poplatkov. Keďže súd vyhodnotil „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, len za oznámenie, za interný dokument veriteľa a nie za súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Termín konečnej splatnosti nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, ale sa nachádza len v oznámení. Úver bol poskytnutý vo výške 1 500 eur, pričom žalobkyňa od žalovaného obdržala finančné prostriedky len vo výške 1 350 eur. Takéto konanie žalovaného je možné považovať za nekalú obchodnú prax, keď veriteľ namiesto prislúbenej a dohodnutej výšky úveru 1 500 eur v skutočnosti žalobkyňi poskytol len sumu 1 350 eur, keď si svojvoľne zadržal 150 eur poplatkov za poskytnutie úveru. Pritom úrok za tento poplatok požadoval rovnaký ako za úrok z úveru.

20. Strany uzavreli v ten istý deň aj Dohodu o poskytnutí služby (čl. 7), podľa ktorej od žalobkyne požaduje odmenu za službu napr. za službu odklad splatnosti splátok, informáciu o zostávajúcich splátkach a pred splatnosťou splátky, o prijatí platby, o zmene zmluvy na podnet klienta, ktoré žalobkyňi neboli poskytnuté resp. mohli byť poskytnuté až v budúcnosti (článok II. Dohody), avšak odplatu za takúto imaginárnu službu si vyžiadala prv, hoci sa služba ešte ani neposkytla a ani nežiadala. Podľa článku I. bodu 2. je síce táto dohoda uzavretá zo strany žalobkyne dobrovoľne a jej uzavretie nepodmieňuje poskytnutie úveru, avšak žalovaný požaduje za služby uvedené v článku II. pod bodmi 1. až 9. odplatu 2, 56 % zo sumy schváleného úveru v pravidelných mesačných platbách, pričom ani nepreukázal poskytnutie niektorej služby, resp. nepreukázal, že by ich žalobkyňa žiadala (napr. odklad splatnosti splátok, prepárovanie platieb, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie). Výška odplaty pritom predstavuje sumu 34, 56 eur mesačne a z oznámenia o schválení úveru vyplýva, že ide o sumu 1 451, 52 eur, teda sumu prevyšujúcu výšku samotného úveru.

21. Za neprijateľné súd považuje aj to, že žalovaný predložil žalobkyňi ďalšiu zmluvu - Dohodu o poskytovaní služieb, ktorú označuje za samostatný právny úkon a takýmto postupom vlastne obchádza zákonné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, keďže ide tzv. o nepomenovanú zmluvu podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Pritom s poukazom na § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z. z. je vylúčené predkladať spotrebiteľovi návrhy zmluvy, ktorých účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona. V skutočnosti je dojednanie súčasťou zmluvy o úvere, je to zmluvná podmienka, ktorá navyšuje celkové náklady dlžníka na poskytnutý úver. Spotrebiteľ sa z údajov uvádzaných v uvedených listinách vôbec nemohol dozvedieť, aké skutočné náklady mu vzniknú čerpaním tohto úveru, nie je zrejme, z čoho vychádzal žalobca pri výpočte RPMN (ktoré náklady, poplatky, istinu a v akej výške zarátal).

22. Okolnosť, že žalovaný požaduje od žalobkyne ako dlžníčky okrem splátok úveru ešte aj platby za poskytovanie služieb mesačne 34, 56 eur (spolu 1 451, 52 eur), ktoré nikdy neposkytol, ďalej odplatu za poskytnutie úveru 150 eur, podstatne navýšil náklady žalobkyne, ktoré jej mali byť známe už v čase

uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, aby mohla posúdiť výhodnosť, či nevýhodnosť tohto úveru. Podľa názoru súdu, mali byť všetky tieto náklady zohľadnené pri vyčíslení hodnoty RPMN už v zmluve o revolvingovom úvere. Pri zistení hodnoty RPMN je podľa názoru súdu dôležité aj to, že žalobkyni bol úver poskytnutý len vo výške 1 350 eur, ktorá čiastka bola reálne žalobkyni aj vyplatená, teda z tejto sumy sa má pri výpočte RPMN vychádzať. Žalovaný v bode 6. zmluvy o revolvingovom úvere uviedol hodnotu RPMN 26, 07 %, keď uvažoval o výške úveru 1 500 eur, o mesačných splátkach 47, 43 eur a odplate 150 eur. V skutočnosti sú však mesačné splátky až vo výške 81, 99 eur a ak sa uvažuje s výškou úveru 1 500 eur, výškou splátok 81, 99 eur a odplatom 150 eur, predstavuje RPMN hodnotu až 87, 28 %. Ak sa však vychádza pri výpočte RPMN z výšky žalobkyni skutočne poskytnutých finančných prostriedkov 1 350 eur, pri výške splátok 84, 99 eur predstavuje RPMN hodnotu 88, 15 %. Z uvedeného je zrejmé, že ďalšími poplatkami, teda odplatom za poskytnutie úveru a poplatkami za imaginárne služby sa podstatne zvýšili náklady žalobkyne na úvere. Len poplatok za služby nikdy neposkytnuté žiadal žalovaný sumu takmer v takej výške, ako je samotný úver, ktorý dokonca nebol žalobkyni ani poskytnutý v plnej výške a pritom spoplatňovaný a úročený bol zo sumy 1 500 eur. Neobstojí obrana žalovaného, že dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá zo strany žalobkyne dobrovoľne, jej uzavretie nepodmieňuje poskytnutie úveru a nemožno odmenu za služby započítavať do výšky a nákladov úveru. Odplata za úver predstavuje ďalšie náklady, ktoré musí spotrebiteľ poznať už pri podpisovaní úverovej zmluvy, aby vedel posúdiť, či je ochotný a aj schopný tieto náklady zaplatiť. V danom prípade odplata za poskytnutie úveru činí 150 eur a ďalšia platba podľa dohody o poskytovaní služby na ktorú sa žalobkyňa zaviazala činí 1. 451, 52 eur, teda vo výške vyššej než je úver. Nesporne sú tieto poplatky ďalšie náklady, ktoré vzniknú dlžníkovi pri poskytnutí úveru popri úrokoch, ktoré má za úver zaplatiť. Odplata za službu vo výške 150 eur bola ihneď odpočítaná z úveru a žalobkyni v skutočnosti bola vyplatená na úvere len suma 1. 350 eur, ale žalovaný pri výpočte RPMN vychádzal zo sumy úveru 1500 eur. Teda žiadal od nej úroky a poplatky za finančnú čiastku, ktorú žalobkyni ako úver neposkytol a ani za služby, ktoré neposkytol. Z uvedeného súd vyvodil záver, že obligatórny údaj o RPMN úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. je vyčíslený nepresne, v neprospech žalobkyne, čo taktiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

23. Možno súhlasiť so žalovaným, že hodnota RPMN nie je dohodnutá, ale ziskava sa výpočtom, na druhej strane je podstatné to, že predmetom dohody je výška úveru, výška úrokov a aj druh a výška poplatkov, ktoré musí dlžník veriteľovi uhradiť, a tieto všetky údaje sú podstatné pre výpočet hodnoty RPMN. Z týchto ukazovateľov sa vyčíslí RPMN za tým účelom, aby mohol mať dlžník spotrebiteľ jednoznačné vedomosti o tom, koľko na úvere „preplatí“, a teda aký „drahý“ úver je. Len ak spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy o úvere pozná skutočné náklady, môže sa rozhodnúť, či vstúpi do takého záväzkového vzťahu. Zrejme je, že sa žalovaný nekalým spôsobom snažil získať od žalobkyne plnenie vysoko prevyšujúce finančnú čiastku, ktorú jej na základe zmluvy o úvere skutočne poskytol. Po preskúmaní úverovej zmluvy je možné vyvodiť záver, že žalovaný žiada od žalobkyne úroky, poplatky a náklady skryto zakomponované do neúplných údajov uvádzaných v zmluve, čo je nekalá obchodná praktika. Zrejme je, že žalobkyni poskytol v skutočnosti úver v nižšej sume, než bola dohodnutá, navýšil jej náklady za poskytovanie služieb, o ktoré v priebehu zmluvného vzťahu nikdy nepožiadala a ani jej ich neposkytoval, hoci od žalobkyne žiadal mesačne za ne odplatu 2, 56 % zo sumy úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, v priebehu zmluvného vzťahu nedošlo ani k revolvingu, teda k navýšeniu úveru. Súd vyhodnotil zmluvné podmienky danej zmluvy o revolvingovom úvere za neprijateľné a s poukazom na uvedené sa považuje tento úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z. z.

24. Žalobkyňa doposiaľ zaplatila na úvere spolu 2. 489, 34 eur (čl. 99-103) a nakoľko zaplatila žalovanému viac, než bola povinná, tak žalovaný sa bez právneho dôvodu bezdôvodne obohatil. Žalovaný žalobkyni poskytol finančné prostriedky vo výške len 1. 350 eur, ktorú sumu prirodzene musí žalobkyňa žalovanému vrátiť celú, keďže ju použila pre vlastné potreby. Výšku skutočne poskytnutej finančnej čiastky žalovaný nepoprel a odôvodnil tým, že 150 eur predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, ktorú si hneď započítal. Žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil a súd ho zaviazal vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré žalobkyňa vo výške 1. 139, 34 eur. Ďalšie argumenty procesnej obrany žalovaného vzhľadom na zistené okolnosti nie sú podstatné pri preukázaní dôvodnosti uplatneného nároku žalobkyne.

25. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej patrí náhrada trov konania voči neúspešnému žalovanému vo výške 100 %. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisaneého súdu na Krajský súd v Nitre

V odvolaní podľa § 355 ods. 1, 2 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania (127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ v konaní bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie